

Pierwsze skrawki sukna wełnianego odnaleziono na południu Wyżyny Anatolijskiej położonej w Azji Mniejszej. Pochodzą z VII w. p.n.e. Niemieccy naukowcy datują na 2000 r. p.n.e. najdawniejszą formę odkrycia z czystej owczej wełny. Pierwsze zapiski na temat wełny widnieją na Kodeksie Hammurabiego (1730 p.n.e.), który wymienia (owczą, jagnięcą, kozią, wielbłądzą) wełnę. Wzornictwem nawiązywała do geometrii widocznej w architekturze starożytnej Mezopotamii. Hebrajczycy w swoich zapiskach na temat życia codziennego najczęściej wymieniają wełnę. Z czasów greckich i rzymskich najpiękniejsze wełny pochodziły z Miletu. Farbowano je na kolor purpurowy, który był bardzo drogi, i wiele mówił o bogactwie. W pałacu na wyspie Knossos tkano grube sukno z wełny i zdobiono haftami. Na początku XIX w. angielski tkacz Titus Salt skonstruował greplarko-czesarkę. Ta maszyna uczyniła go bogatym człowiekiem. Natomiast wielka kreatorka mody Coco Chanel na początku XX w. wyłansowała tweed – tkaninę, która swoją nazwę zawdzięcza rzece Tweed, oddzielającej Anglię od Szkocji. W jej czystych wodach już od XV w. tkacze płukali wełnę. Dzisiaj główni producenci wełny to Australia, Nowa Zelandia, Argentyna, Indie, RPA, Wielka Brytania, Urugwaj oraz Hiszpania^[2].

Jednym z najlepszych gatunków wełny uważana jest wełna alpaki. Rozróżniamy trzy odmiany alpaki, które różnią się rodzajem okrywy włosowej. Najdelikatniejszą odmianą jest baby alpaka, czyli wełna pochodząca z młodych zwierząt, nieprzekraczających 8. miesiąca życia. Ma zdolność utrzymywania ciała w odpowiedniej temperaturze mimo zmieniających się warunków pogodowych. Kolejna, huacaya, jest najbardziej powszechna, oraz suri, której włosy mają 50 cm długości, są delikatne oraz charakteryzują się dużym połyskiem. Produkcja alpaki jest 400 razy mniejsza niż wełny owczej, dlatego uważana jest za towar luksusowy. Wytwarza się z niej